

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິດຈັກເຊວັນທ໌ເດ ແອດເວນຕິສ ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ - ເລກທີສາມສິບຫ້າ

Jeff Pippenger

2026-01-27

ເລກ ສາມສິບຫ້າ

ໃນໜ້າ 81 ຂອງ Early Writings (ແລະ "81" ເປັນສັນຍະລັກຂອງມະຫາປະໂຫຍດອົງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະປະໂຫຍດແບດສິບອົງ), ຄວາມຜັນຄັງທຶສອງຂອງ William Miller ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້. ເໝືອນດັ່ງ Nebuchadnezzar, William Miller ມີຄວາມຜັນສອງຄັ້ງ. ຄວາມຜັນຄັງທຶສອງຂອງ Nebuchadnezzar ໃນ Daniel ບົດທີ 4 ຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງ "ເຈດເທີອ" ຂອງ Moses ໃນ Leviticus 26. Miller ໄດ້ນຳໃຊ້ Daniel ບົດທີ 4 ເພື່ອອະທິບາຍ "ເຈດເທີອ" ໃນ Leviticus 26 ເມື່ອລາວສອນເຖິງ 2,520, ແມ່ນແຕ່ລາວເອີ້ນມັນວ່າ "ເຈດເທີອ." Miller ບໍ່ໄດ້ຕະໜັກວ່າລາວໄດ້ຖືກໃຊ້ເປັນແບບຢ່າງໂດຍ Nebuchadnezzar, ແຕ່ 2,520 ວັນຂອງ Nebuchadnezzar ໃນບົດທີ 4 ນັ້ນ ຖືກສະແດງໂດຍທັງຄຳວ່າ "ກະຈັດກະຈາຍ" ແລະໂດຍຄວາມຈິງທີ່ວ່າມັນເກີດຂຶ້ນ 'ເຈດເທີອ,' ກ່ອນທີ່ຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຜຸ່ນຈະມາຮອດໃນຄວາມຜັນຂອງ Miller.

ມິນເລີ ຖືກ ຊົດສະເຕີໄວທ໌ເອີ້ນວ່າ "ພໍ່ ມິນເລີ," ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃນວິທີແບບນອກຮີດດັງທີ່ພວກຄາທອລິກເຮັດ, ຫາກແຕ່ໃນລັກສະນະແບບປັດຈຸບັນຂານ, ຄືດັ່ງພໍ່ ອັບຣາຮາມ. ມິນເລີເປັນສັນຍາລັກ; ລາວເປັນບຸລຸດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ເປັນຕົວແທນຂອງລາດັບສາຍໂສ້ແຫ່ງສັນຍາລັກໃນພຣະຄຳພີຕາມເສັ້ນທາງ ໄປສູ່ພັນທະສັນຍາສຸດທ້າຍກັບຄືນໜັງແສນສີເຫຼືອງສີເຂັ້ມຄົນ. ໂຢເອນແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ ໃນວັນສຸດທ້າຍ ບັນດາຜູ້ຖືຈະຜັນແຕ່ນິມົດຕ່າງໆ, ແລະ ວິນລຽມ ມິນເລີກໍ່ແມ່ນຊາຍຊະລາໃນປະຫວັດຂອງພວກເຮົາ, ແລະຍັງເປັນຊາວນາຜູ້ເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍາກອນຂອງ ວິນລຽມ ທິນເດລ ສຳເລັດ ຊຶ່ງກ່າວວ່າ, "If God spare my life, ere many years I will cause a boy that driveth the plough shall know more of the Scripture than thou dost."

"ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງໄປດົນໃຈຫົວໃຈຂອງຊາວນາຜູ້ໜັງຜູ້ທີ່ເຄີຍເຊື່ອພຣະຄຳພີ ເພື່ອນຳພາເຂົາໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າຄຳພະຍາກອນທັງຫຼາຍ.

ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຢັ້ງມຢາມຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເລືອກຜູ້ນັ້ນຢ່າງຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ

ເພື່ອນຳທາງຄວາມຄິດຂອງເຂົາ

ແລະເປີດເຜີຍຄຳພະຍາກອນທີ່ເຄີຍມີດິນແດນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ.

ການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງສາຍໂສ້ຂອງຄວາມຈິງໄດ້ຖືກປະທານແກ່ເຂົາ

ແລະເຂົາຖືກນຳພາໃຫ້ຄົ້ນຫາຂໍ້ຊອບຕໍ່ທັງໝົດ

ຈົນກະທັ້ງເຂົາໄດ້ເບິ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມພິສະວົງ ແລະຄວາມຊື່ນຊົມ.

ໃນທຶນນີ້ເຂົາໄດ້ເຫັນສາຍໂສ້ແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ສົມບູນ. ພຣະຄຳນັ້ນ ຊຶ່ງເຂົາເຄີຍຖືວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈ

ບໍ່ດົນໄດ້ເປີດອອກຕ່າງຕາຂອງເຂົາໃນຄວາມງາມ ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງມັນ. ເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າ

ພຣະຄຳພີຕອນໜຶ່ງອະທິບາຍອີກຕອນໜຶ່ງ ແລະເມື່ອຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງຖືກປັດໄວ້ຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ ເຂົາກໍ່ພົບໃນອີກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະຄຳ ສິ່ງທີ່ອະທິບາຍຂຶ້ນ.

ເຂົາໄດ້ຖືພຣະຄຳອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖື

ແລະຄວາມຄຳເກງອັນເລິກຊຶ້ງທີ່ສຸດ." Early Writings, 230.

ມິນເລີແມ່ນຊາວນາຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍາກອນຂອງ Tyndale ສຳເລັດເປັນຈິງ, ແລະການຕີພິມເຜີຍແຜ່ເປັນຄັ້ງ ທຳອິດຂອງຄວາມຮູ້ດ້ານຄຳພະຍາກອນທີ່ລາວໄດ້ຮັບຮອມມາຈາກການເປີດຜະນຶກຂອງ Daniel 8:14

ໄດ້ກົດຂຶ້ນໃນປີ 1831, ສອງຮ້ອຍຊາວບໍ່ທັງຈາກການຕີພິມພຣະຄຳພີສະບັບ King James Version. John Wycliff, William Tyndale ແລະການຕີພິມພຣະຄຳພີ King James ໃນປີ 1611 ເປັນຕົວແທນຂອງຫຼັກໝາຍສາມປະການທີ່ໄລ່ຕົ້ນຄຳພີຍາກອນສອງຮ້ອຍຊາວບໍ່ ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງເມື່ອເດັກຊາຍຜູ້ຖືນາຂອງ Tyndale ຈະເປີດພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໄປສູ່ຊ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ຊຶ່ງຕໍ່ຈາກນັ້ນຈະມີທູດສະຫວັນອົກສອງອົງຕາມມາ. ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດນັ້ນໄດ້ມາເຖິງໃນປີ 1798 ແລະອົງທີສາມໃນປີ 1844. Wycliff, Tyndale ແລະ King James ເຊື່ອມໂຍງໄປຫາຊາວນາຜູ້ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄຳທຳນາຍຂອງ Tyndale ສຳເລັດເປັນຈິງ, ແລະຜູ້ທີ່ຈະເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງຕັ້ງແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງ 1844.

ການຄົ້ນພົບອັນເປັນອັນພາຂອງ William Miller ຄື 2,520 ປີໃນພຣະທຳເວທີບົດ 26 ແລະການຄົ້ນພົບອັນເປັນໂອເມກາຂອງລາວຄື 2,300 ປີໃນ Daniel 8:14. ການກະຈັດກະຈາຍ 2,520 ປີຂອງຢູດາເລີມຕົ້ນໃນປີ 677 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະສິ້ນສຸດໃນປີ 1844. 2,300 ປີໃນ Daniel 8:14 ກໍ່ສິ້ນສຸດໃນປີ 1844. ທັງສອງໄດ້ສິ້ນສຸດພ້ອມກັນໃນປີ 1844, ແລະຈຸດເລີມຕົ້ນຂອງການຄົ້ນພົບອັນພາແລະໂອເມກາຂອງ William Miller ຖືກແຍກອອກຈາກກັນເປັນເວລາສອງຮ້ອຍຊາວບໍ່. “ສອງຮ້ອຍຊາວບໍ່” ເປັນສັນຍະລັກຂອງ William Miller, ອົງໃສ່ພະຍານສອງຄົນ. ການຄົ້ນພົບອັນພາແລະໂອເມກາຂອງ Miller ໄດ້ຖືກສະແດງໂດຍປີ 1798 ແລະ 1844. ການກະຈັດກະຈາຍ 2,520 ປີທີ່ຕັ້ງນຳອານາຈັກເໜືອໄດ້ສິ້ນສຸດໃນປີ 1798, ແລະອົກສະສິບຫົກປີຕໍ່ມາ ຄືໃນປີ 1844, 2,300 ປີກໍ່ໄດ້ສິ້ນສຸດ.

ໄລຍະເວລາ 2,520 ປີທີ່ສິ້ນສຸດໃນປີ 1798 ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງວັນທີນັ້ນ, ແລະ 2,520 ປີທີ່ມີຕໍ່ຢູດາ ຊຶ່ງສິ້ນສຸດໃນປີ 1844 ກໍ່ໃຫ້ເຫດຜົນໄລຍະເວລາສອງຮ້ອຍຊາວບໍ່. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ 2,520 ທີ່ມີຕໍ່ອິສະຣາເອນ ໃຫ້ກໍ່ເກີດໄລຍະເວລາພະຍາກອນສິບຫົກປີ, ແລະ 2,520 ທີ່ມີຕໍ່ຢູດາ ໃຫ້ກໍ່ເກີດໄລຍະເວລາພະຍາກອນສອງຮ້ອຍຊາວບໍ່. Alpha ຂອງໄລຍະເວລານັ້ນແມ່ນ 677 BC ແລະ omega ແມ່ນ 457 BC, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ alpha ຂອງໄລຍະເວລາສິບຫົກປີແລະຂອງໄລຍະເວລາສອງຮ້ອຍຊາວບໍ່ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ 2,520, ແລະ omega ຂອງທັງສອງເສັ້ນນັ້ນແມ່ນ 2,300. “ການກະຈັດກະຈາຍ” ທັງສອງຂອງ 2,520 ປີໄດ້ໃຫ້ພະຍານສອງປະການແກ່ໄລຍະເວລາໜຶ່ງທີ່ໄລ່ຕົ້ນດ້ວຍ 2,520 ແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍ 2,300. ທັງສອງເສັ້ນນັ້ນລະບຸການຄົ້ນພົບ alpha ແລະ omega ຂອງ William Miller.

“ຄວາມຝັນຂອງ William Miller”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຝັນເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍພຣະຫັດອັນບໍ່ປາກົດໃຫ້ເຫັນ, ໄດ້ສົ່ງຫົບນ້ອຍໜ່ວຍໜຶ່ງອັນປະດິດຢ່າງປະນີດິວິຈິດມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ຍາວປະມານສິບນ້ອ ແລະ ກວ້າງຫົກນ້ອເປັນຮູບສີ່ຫຼ່ມ, ເຮັດດ້ວຍໄມ້ດຳ ແລະ ໄຂ່ມຸກຝັງຢ່າງວິຈິດ. ຫົບນ້ອຍນັ້ນມີກະແຈດອກໜຶ່ງຕິດຢູ່, ທັນໃດນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັບກະແຈແລະໄຂ່ຫົບນ້ອຍອອກ; ເມື່ອນັ້ນ, ທ່າມກາງຄວາມພິສູດພິເສດ ແລະ ຄວາມປະຫລາດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າມັນເຕັມໄປດ້ວຍອັນຍະມະນີທຸກຊະນິດແລະທຸກຂະໜາດ, ເພັດ, ຫີນມີຄຳ, ແລະ ຫຼຸນຄຳກັບເງິນທຸກຂະໜາດແລະທຸກມູນຄ່າ, ຖືກຈັດວາງໄວ້ຢ່າງງົດງາມຕາມບ່ອນຂອງມັນແຕ່ລະຢ່າງໃນຫົບນ້ອຍນັ້ນ; ແລະ ເມື່ອຖືກຈັດວາງໄວ້ດັ່ງນັ້ນ ມັນໄດ້ສະທ້ອນແສງສະຫວ່າງ ແລະ ລັດສະໝອັນມີແຕ່ດວງອາທິດເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະທຽບໄດ້.”

“ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ການຊົມຊືມພາບອັນມະຫັດສະຈັນນີ້ແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນວ່າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນສຸກຢ່າງຍິ່ງ ດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງໃສ ຄວາມງາມ ແລະຄຸນຄ່າແຫ່ງສິ່ງທີ່ຍິ່ງມາຍໃນນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງວາງມັນໄວ້ເທິງໂຕະກາງຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະໄດ້ປະກາດຂ່າວອອກໄປວ່າ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ປາຖະໜາ ຈົ່ງມາເບິ່ງທັດສະນະອັນຮຸ່ງໃຈ ແລະສະຫວ່າງໃສທີ່ສຸດ ຊຶ່ງມະນຸດເຄີຍໄດ້ເຫັນໃນຊີວິດນີ້.”

“ປະຊາຊົນເລີມເຂົ້າມາ, ໃນຕອນຕົ້ນມີຈຳນວນບໍ່ຫຼາຍ, ແຕ່ເພີ່ມຂຶ້ນກາຍເປັນຝູງຊົນ. ເມື່ອພວກເຂົາເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນຫີບນ້ອຍນັ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ພວກເຂົາກໍຈະພຶສວງ ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊືນບານ. ແຕ່ເມື່ອຈຳນວນຜູ້ລົມເພີ່ມຂຶ້ນ, ທຸກຄົນກໍເລີມລົບກວນອັນຍະມະນີເຫຼົ່ານັ້ນ, ນຳພວກມັນອອກຈາກຫີບນ້ອຍ ແລະ ກະຈາຍພວກມັນໄວ້ເທິງໂຕະ.”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລີມຄິດວ່າ
ເຈົ້າຂອງຄົງຈະທວງເອົາຫີບແລະອັນມະນີທັງຫຼາຍນັ້ນຄືນຈາກມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ;
ແລະຖ້າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອຍໃຫ້ພວກມັນຖືກກະຈາຍໄປ
ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະບໍ່ສາມາດນຳພວກມັນກັບໄປຈັດໄວ້ໃນບ່ອນຂອງພວກມັນໃນຫີບໄດ້ອີກ ດັ່ງທີ່ຄຣິສເປັນມາ;
ແລະຮູ້ສຶກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ອາດສາມາດຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຊີ້ແຈງນັ້ນໄດ້ເລີຍ,
ເພາະມັນຈະໃຫຍ່ຫຼວງເຫຼືອເກີນ. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍເລີມອ້ອນວອນປະຊາຊົນບໍ່ໃຫ້ຈັບຕ້ອງພວກມັນ
ຫຼືນຳພວກມັນອອກຈາກຫີບ; ແຕ່ຍັງຂ້າພະເຈົ້າອ້ອນວອນຫຼາຍເທົ່າໃດ
ພວກເຂົາກໍຍັງເຮັດໃຫ້ພວກມັນກະຈາຍໄປຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ; ແລະບັດນີ້
ພວກເຂົາເບິ່ງຄືວ່າຈະກະຈາຍພວກມັນໄປທົ່ວທັງຫ້ອງ, ຕາມພື້ນ ແລະເທິງຄຣິສເຮືອນທຸກຊົນໃນຫ້ອງ.”

“ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ໃນບັນດາເພັດນິນຈິນດາແທ້ ແລະຫຼຽນເງິນແທ້ພວກເຂົາໄດ້ໃບຍອກນັ້ນ
ພວກເຂົາຍັງໄດ້ໃບຍເພັດປອມ ແລະຫຼຽນປອມຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍເຫຼືອຄະນານັບ.
ຂ້າພະເຈົ້າໄກດແຄ້ນຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ຄວາມປະພຶດອັນຕ່ຳຊ້າ ແລະຄວາມອະກະດັນຂອງພວກເຂົາ
ແລະໄດ້ຕຳໜິແລະປະນາມພວກເຂົາເພາະເຫດນັ້ນ; ແຕ່ຍັງຂ້າພະເຈົ້າຕຳໜິພວກເຂົາຫຼາຍເທົ່າໃດ
ພວກເຂົາຍັງໃບຍເພັດປອມ ແລະຫຼຽນປອມປົນເຂົ້າໄປໃນບັນດາເພັດແທ້ ແລະຫຼຽນແທ້ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.”

“ຕ່ຳຈາກນັ້ນ ຈົດວິນຍານຜ່າຍກາຍຂອງຂ້ອຍກໍເກີດຄວາມຂັດເຄື່ອງຢ່າງຫນັກ
ແລະເລີມໃຊ້ກຳລັງຜ່າຍກາຍເພື່ອຜັກດັ່ນພວກເຂົາອອກຈາກຫ້ອງ;
ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງຜັກຄົນຫນຶ່ງອອກໄປ ກໍມີອີກສາມຄົນເຂົ້າມາ ແລະນຳເອົາຝຸ່ນເປື້ອນ
ແລະເສດໄມ້ ແລະຊາຍ ແລະສົ່ງເສດເຫຼືອທຸກຊະນິດເຂົ້າມານຳ, ຈົນກະທັ້ງພວກມັນປົກຄຸມອັນຍະມະນີແທ້
ເພັດ ແລະຫຼຽນເງິນທັງປວງ ຈົນຖືກບັງຈາກສາຍຕາໝົດ. ພວກເຂົາຍັງຈັກຫີບນ້ອຍຂອງຂ້ອຍເປັນຊຸ້ນໆ
ແລະກະຈາຍມັນໄປປົນຢູ່ກັບສົ່ງເສດເຫຼືອນັ້ນ. ຂ້ອຍຄິດວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດສົນໃຈຄວາມໂສກເສົ້າ
ຫຼືຄວາມໄກດຂອງຂ້ອຍເລີຍ. ຂ້ອຍທໍ່ແທ້ ແລະໝົດກຳລັງໃຈໂດຍສິ້ນເຊີງ, ແລ້ວກໍນັ່ງລົງແລະຮ້ອງໄຫ້.”

“ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ແລະໂສກເສົ້າຢູ່ດັ່ງນັ້ນ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມສູນເສຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ
ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈວ່າ
ພຣະອົງຈະຊົງສົ່ງຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອມາໃຫ້ຂ້ອຍ.”

“ໃນທັນທີນັ້ນ ປະຕູໄດ້ເປີດອອກ ແລະຊາຍຄົນຫນຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາໃນຫ້ອງ; ເມື່ອລາວເຂົ້າມາ
ຜູ້ຄົນທັງໝົດກໍໄດ້ອອກໄປຈາກຫ້ອງນັ້ນ; ແລະລາວ, ຜູ້ຖືແບງກວາດຝຸ່ນຢູ່ໃນມື, ໄດ້ເປີດໜ້າຕ່າງ
ແລະເລີມກວາດຝຸ່ນແລະເສດຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຫ້ອງ.”

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທຸນຂພະອົງໃຫ້ຢັບຢັ້ງໄວ້,
ເພາະວ່າຍັງມີເພັດພອຍອັນລ້ຳຄ່າບາງສ່ວນກະຈັດກະຈາຍຢູ່ທ່າມກາງກອງເສດຊາກ.

ພຣະອົງໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ຢ່າຢ້ານ,” ເພາະພຣະອົງຈະ “ດູແລພວກເຂົາ”.

“ຈາກນັ້ນ ໃນຂະນະທີ່ລາວກວາດດົນແລະຂີ້ເຫຍື້ອ, ພ້ອມທັງອັນມະນີປ້ອມ ແລະ ຫຼຽນເງິນປອມນັ້ນ,
ທຸກສິ່ງກໍລອຍຂຶ້ນແລະອອກໄປທາງປ່ອງຢ້ຽມດັ່ງເມກ, ແລະລົມໄດ້ຜັດພາມັນໄປ. ໃນຄວາມວຽນວາຍນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫຼິ້ນຕາລົງຊົດຂະນະຫນຶ່ງ; ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເປີດຕາອອກ ຂີ້ເຫຍື້ອທັງໝົດກໍຫາຍໄປແລ້ວ.
ອັນມະນີອັນປະເສີດ, ເພັດ, ຫຼຽນຄຳ ແລະ ຫຼຽນເງິນ, ນອນກະຈາຍຢູ່ຢ່າງອຸດົມສົມບູນທົ່ວທັງຫ້ອງ.”

“ແລ້ວທ່ານໄດ້ນຳຫົວໜ້າມາວາງໄວ້ເທິງໂຕະ ຊຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າແລະງົດງາມກວ່າໃບເດີມຫຼາຍ
ແລ້ວກ່ອນບຣອມອັນຍະມະນີເພັດ ແລະຫຼຽນທັງຫຼາຍຂຶ້ນມາເປັນກຳມື ແລະໂຍນພວກມັນລົງໃນຫົບນັ້ນ
ຈົນບໍ່ເຫຼືອແມ່ນແຕ່ອັນດຽວ ເຖິງແມ່ນວ່າເພັດບາງເມັດນ້ອຍພຽງແຕ່ເທົ່າປາຍເຂັມກໍຕາມ.”

“ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງເອົາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້” ມາແລະເບີ້.”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອງເຂົ້າໄປໃນຫົບນັ້ນ, ແຕ່ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຟ້າງພະລັກດ້ວຍພາບທີ່ເຫັນ.
ພວກມັນສ້ອງປະກາຍຫຼາຍກວ່າສະຫງ່າລາສີເດີມຂອງພວກມັນເຖິງສິບເທົ່າ.
ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າພວກມັນຄົງໄດ້ຖືກຂັດຖູໃນຜົນຊາຍໂດຍຕົນຂອງບັນດາຄົນຊົ່ວເຫຼົ່ານັ້ນ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ກະຈາຍພວກມັນອອກ ແລະຢຽບຢາພວກມັນລົງໃນຝຸ່ນດິນ.
ພວກມັນຖືກຈັດໄວ້ໃນຫົບຢ່າງເປັນລະບຽບອັນງົດງາມ, ແຕ່ລະອັນຢູ່ໃນບ່ອນຂອງມັນ,
ໂດຍບໍ່ບາກົດຮ່ອງຮອຍຄວາມພາກເພຍໂດຍຂອງຊາຍຜູ້ທີ່ໂຍນພວກມັນເຂົ້າໄປ.
ຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຍິນດີຢ່າງເຕັມປຽມ, ແລະສຽງຮ້ອງນັ້ນໄດ້ບຸກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຕື່ນ.” Early
Writings, 81–83.

ເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ໜ້າ “81,” ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງພວກປະໂລຫິດ,
ຄວາມຜັນນັ້ນໄດ້ລະບຸປະຫວັດຂອງວຽກງານຂອງຄຣິສຕະຈັກ Laodicean Seventh-day Adventist
ໃນການທຳລາຍຄວາມຈິງພື້ນຖານທີ່ຖືກຮອບຮວມໂດຍພຣະພາວະຜ່ານທາງຄວາມເປັນມະນຸດຂອງ William
Miller. ປະຫວັດນັ້ນສົນສຸດລົງເມື່ອ Miller “shouted with very joy” ແລະສຽງຮ້ອງນັ້ນ “awoke” ລາວ.
ປະຫວັດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນຄວາມຜັນນັ້ນສົນສຸດລົງໃນສຽງຮ້ອງອັນດັງກ້ອງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ,
ຊຶ່ງເປັນຈຸດສູງສຸດຂອງ Midnight Cry. ຄຳບັນຍາຍທາງປະຫວັດສາດໃນຄວາມຜັນຂອງ Miller
ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງ waymarks ໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການ Millerite ດ້ວຍ, ແລະດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງເປັນ
ຕົວແທນຂອງປະຫວັດຄູ່ຂະໜານຂອງຂະບວນການຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າຄົນອີກດ້ວຍ.
ສົ່ງທິສຳຄັນບໍ່ຍິ່ງຫຍຸ້ງໄປກວ່ານັ້ນຄືການເປັນຕົວແທນທາງປະຫວັດສາດໃນຄວາມຜັນຍັງບັນຈຸຮູບແບບ
fractal ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງປະຫວັດທີ່ໄດ້ເລີ່ມທຳອີກໃນປີ 2023.

ອັນຍະມະນີແຕ່ງຄວາມຈິງ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ໃນປະຫວັດຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ
ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນບັນທຶກສາທາລະນະໃນປີ 2004 ແລະຕໍ່ມາອີກໃນປີ 2012 ເມື່ອການນຳສະເໜີ
Habakkuk’s Tables ໄດ້ຮອບຮວມກຸ່ມໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ກະຈັດກະຈາຍ.
ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກວາງໄວ້ເທິງໂຕະໃນປີ 2004 ດ້ວຍການນຳສະເໜີເປັນຄັ້ງທຳອິດຂອງຄວາມຈິງຕ່າງໆ
ທີ່ໄດ້ຖືກແກະຜະນຶກໃນປີ 1989. ໃນເວລານັ້ນມີພຽງ “ບາງຄົນ” ທີ່ໄດ້ພິຈາລະນາຂ່າວສານນັ້ນ, ແຕ່ໃນປີ 2012
ຊຸດການນຳສະເໜີ 95 ຕອນ ທີ່ມີຊື່ວ່າ Habakkuk’s Tables ໄດ້ນຳຝູງຊົນເຂົ້າມາ, ເພາະວ່າ
“ປະຊາຊົນເລີ່ມເຂົ້າມາ, ໃນຕອນທຳອິດມີຈຳນວນໜ້ອຍ, ແຕ່ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນຝູງຊົນ.”

ນັບແຕ່ປີ 2012 ຈົນເຖິງວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020
ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍແລະຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍສົ່ງເສດເຫຼືອຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ. ໃນວັນທີ 18
ກໍລະກົດ 2020
ບັນດາຜູ້ສົ່ງເສີມຂ່າວສານແຫ່ງຕາຕະລາງຂອງຮາບາກຸກໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປເປັນເວລາສາມມື້ຄົງ.

ແລະເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ກ້າວຄຳພະຍານຂອງຕົນຈົບແລ້ວ
ສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກທຸບເຫວລົກສຸດຈະເຮັດສົ່ງສາມຕ່າງໄພວກເຂົາ ແລະຈະຊະນະພວກເຂົາ
ແລະຂ້າພວກເຂົາເສຍ. ແລະສິບຂອງພວກເຂົາຈະນອນຢູ່ໃນຖະໜົນຂອງນະຄອນໃຫຍ່
ຊຶ່ງໃນທາງວິນຍານເອີ້ນວ່າ ໂຊໂດມ ແລະ ອີຢິບ
ບ່ອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຖືກຄົງໄວ້ທຶກາງແຂນດ້ວຍ. ແລະຄົນທັງຫຼາຍຈາກປະຊາຊົນ
ແລະຕະກູນ ແລະພາສາ ແລະຊາດຕ່າງໆ ຈະເບີ້ສິບຂອງພວກເຂົາຢູ່ສາມວັນກັບເຄົ້າ

ແລະຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ນຳສົບຂອງພວກເຂົາໄປຝັງໄວ້ໃນອຸບໂມງ.
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະຍືນດີເພາະເຫດພວກເຂົາ ແລະຮື້ເຮົາ
ແລະຈະສົ່ງຂອງຂວັນໃຫ້ແກ່ກັນແລະກັນ;
ເພາະວ່າຜູ້ພະຍາກອນທັງສອງນີ້ໄດ້ທຳໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກເກີດຄວາມທຸກລຳບາກ.
ພຣະນິມົດ 11:7-10.

ໃນວັນຊະບາໄຕ ວັນທີ 30 ທັນວາ 2023, Future for America ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການປະຊຸມຜ່ານ Zoom ສຳລັບການປະຊຸມສາທາລະນະຄັ້ງທຳອິດນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020. ວັນທີ 30 ທັນວາ 2023 ແມ່ນ 1,260 ວັນຫຼັງຈາກວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, ຫຼື "ສາມວັນເຄົ້າ." ໃນຂະນະທີ່ Elijah ແລະ Moses ນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນ, ອີກຈຳພວກໜຶ່ງກໍ "ກຳລັງຊົມຊືມຍືນດີ." Future for America ໄດ້ກັບຄືນສູ່ການຕີພິມເຜີຍແຜ່ຂ່າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນເດືອນກໍລະກົດ 2023, ເພາະວ່າຂ່າວສານທີ່ໃນເວລານັ້ນຈະຕ້ອງອອກໄປສູ່ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ຕາມຄວາມຈຳເປັນທາງຄຳພະຍາກອນ ຈຳເປັນຕ້ອງອອກມາຈາກ "ຖົນກັ່ນດານ." ສາມວັນເຄົ້າ, ຫຼື 1,260 ວັນ ແມ່ນຖົນກັ່ນດານ.

ແລະຍິນະໄດ້ໄປໃນຖົນກັ່ນດານ ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຈັດຕັ້ງໄວ້ສຳລັບນາງ
ເພື່ອວ່າເຂົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ລ້ຽງດູນາງຢູ່ເທິງພື້ນໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ. ພຣະນິມົດ 12:6

"ຖົນກັ່ນດານ" ແມ່ນ "ໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ," ຄື 1,260 ວັນ, ຊຶ່ງກໍແມ່ນ "ສາມວັນກັບເຄົ້າໜຶ່ງ," ແລະໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນ ພຣະນິມົດ 12:6, ແລະ "126" ແມ່ນໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງ 1,260. ໜຶ່ງໃນຄວາມຈິງອັນນຳອັດສະຈັນທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກອອກໃນເວລານັ້ນ ຄືຄວາມຈຳເປັນແຫ່ງການກັບໃຈ ເພື່ອໃຫ້ຄຳອະທິຖານເລື່ອງ "ເຈດີເທີອີ" ໃນ ເລວີບິຕິ ບົດທີ 26 ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

1,260 ວັນ ກໍເປັນສັນຍາລັກຂອງ 2,520 ວັນ ເຊັ່ນດຽວກັນ. "ເຈດີເທີອີ" ທີ່ຕົກຕຳນອນາຈັກພາກເໜືອໄດ້ເລີ່ມໃນປີ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798. ຈຸດກາງແມ່ນປີ 538, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເກີດເປັນ 1,260 ປີທີ່ລັດທິນອກສາສະໜາໄດ້ຢຽບຢູ່ສະຖານບໍລິສຸດ ແລະພົບບໍລິວານ ຕາມດ້ວຍອີກ 1,260 ປີທີ່ລະບົບສັນຕະປາບາໄດ້ຢຽບຢູ່ສະຖານບໍລິສຸດ ແລະພົບບໍລິວານ. ໂຄງສ້າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ສອດຄ່ອງກັບ 1,260 ວັນ ຈາກການຮັບບັບຕິສະມາຂອງພຣະຄຣິດໄປຈົນເຖິງໄມ້ກາງແຂນ, ແລະຕາມມາດ້ວຍ 1,260 ວັນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຈົນຮອດ ຄ.ສ. 34, ເມື່ອຂ່າວປະເສີດໄດ້ໄປຮອດພວກຕ່າງຊາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍອາໄສພະຍານສອງປະການ, 1,260 ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ 2,520 ວັນ, ຫຼື "ເຈດີເທີອີ" ຂອງໄມເຊ ໃນພຣະທຳເລວີບິຕິ 26.

ຊ່ວງເວລາຂອງ "ສຽງໃນຖົນກັ່ນດານ" ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນຊະບາໄຕ, ວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ຈົນເຖິງວັນຊະບາໄຕ, ວັນທີ 30 ທັນວາ 2023 ໄດ້ເລີ່ມຮ້ອງຂຶ້ນໃນເດືອນກໍລະກົດ 2023, ແລະເມື່ອຊ່ວງເວລາ "ຖົນກັ່ນດານ" ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນຊະບາໄຕ, ວັນທີ 30 ທັນວາ 2023 ການຄົ້ນຄວ້າຂອງໄມເຊແລະເອວຢາກໄດ້ມາເຖິງ. ຂ່າວສານຂອງສຽງນັ້ນໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ເຄື່ອງໝາຍທາງຂອງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດທີ່ຂະໜານກັນໃນທຸກຂະບວນການປະຕິຮູບ ໄດ້ອະທິບາຍການທຳນາຍທີ່ຜິດພາດຂອງວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ໃນບໍລິບົດຂອງຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງພິມມະຈັນສົບຄົນ. ມັນໄດ້ເອີ້ນຊາຍແລະຍິງໃຫ້ມາສູ່ການກັບໃຈ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຳອະທິຖານໃນພຣະທຳເລວີບິຕິ 26. ຄວາມຜົນຂອງມົນເລີເປັນຕົວແທນຂອງການກັບໃຈນັ້ນໂດຍແທ້ ເມື່ອລາວບັນທຶກວ່າ, "ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ແລະໂສກເສົ້າຢູ່ດັ່ງນີ້ ເນື່ອງດ້ວຍການສູນເສຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ອະທິຖານຢ່າງ earnest ໃຫ້ພຣະອົງຊົງສົ່ງຄວາມຊ່ອຍເຫຼືອມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ."

ຈົງມາ ແລະ ເບື້

ຄວາມຝັນຂອງມິນເລີ ຖືກແບ່ງອອກດ້ວຍສອງຖ້ອຍຄໍາຂອງ “ຈົງມາແລະເບື້.” ໃນຄັ້ງທໍາອິດ ມິນເລີເຊີນຜູ້ຄົນໃຫ້ “ຈົງມາແລະເບື້,” ແລະໃນຄັ້ງທີສອງ “ຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຝຸ່ນ” ເຊີນມິນເລີໃຫ້ມາແລະເບື້. “ຈົງມາແລະເບື້” ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຄໍາພະຍາກອນ ທີ່ບົ່ງຊີ້ຖືງຄວາມຈິງແຫ່ງຄໍາພະຍາກອນທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກແລ້ວ. ຕາປະທັບສັດວົງທໍາອິດແຕ່ລະດວງ ລ້ວນມີຄໍາບັນຊາວ່າ “ຈົງມາແລະເບື້.”

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເມື່ອພຣະເມສານ້ອຍຊົງເປີດຕາປະທັບອັນໜຶ່ງ,
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງດັງສຽງຜ້າຮ້ອງ, ຈາກສັດທັງສັດຕົນຕົນໜຶ່ງກ່າວວ່າ, ຈົງມາເບື້. ...
ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງເປີດຕາປະທັບທີສອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສັດຕົນທີສອງກ່າວວ່າ, ຈົງມາເບື້. ...
ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງເປີດຕາປະທັບທີສາມ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສັດຕົນທີສາມກ່າວວ່າ, ຈົງມາເບື້. ...
ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງເປີດຕາປະທັບທີສີ່, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງສັດຕົນທີສີ່ກ່າວວ່າ, ຈົງມາເບື້.
ພຣະນິມົດ 6:1, 3, 5, 7.

ຄຳວ່າ “ຈົງມາແລະເບື້” ໃນຕອນຕົ້ນຂອງຄວາມຝັນຂອງ Miller ແມ່ນ alpha ແລະ ຄຳວ່າ “ຈົງມາແລະເບື້” ໃນຕອນຈົບແມ່ນ omega. ຄວາມຝັນນັ້ນລະບຸວ່າ ການເປີດຜະນຶກໃນຕອນຕົ້ນຂອງຄວາມຝັນເປັນອັນຍະມະນີ ຊຶ່ງເມື່ອ “ຖືກຈັດວາງແລ້ວ ພວກມັນສະທ້ອນແສງສະຫວ່າງແລະລັດສະໝີທີ່ທຽບໄດ້ພຽງກັບດວງອາທິດ.” ເມື່ອພຣະຄຣິດເຊີນ Miller ໃຫ້ “ຈົງມາແລະເບື້” omega, Miller ກ່າວວ່າ, “ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກແສງນັ້ນຈຳຈົນພິຈາລະນາໃຈ. ພວກມັນສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຫຼາຍກວ່າເດີມສິບເທົ່າ.” ແສງສະຫວ່າງຂອງ alpha ເປັນດັງດວງອາທິດ ແລະ ແສງສະຫວ່າງຂອງ omega ເຂັ້ມກວ່າດວງອາທິດສິບເທົ່າ.

ກະຈັດກະຈາຍ

ການໄວ້ທຸກ ແລະ ການກັບໃຈຂອງ Miller ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງໄລຍະເວລາທີ່ເລີມຂຶ້ນດ້ວຍ “ຈົງມາ ແລະ ເບື້” ຄັ້ງທໍາອິດ ແລະ “ຈົງມາ ແລະ ເບື້” ຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ໃນໄລຍະເວລາທີ່ເລີມຕົ້ນດ້ວຍການທີ່ Miller ເປີດຜະນຶກຂ່າວສານໜຶ່ງແກ່ປະຊາຊົນ ແລ້ວສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການທີ່ພຣະຄຣິດເປີດຜະນຶກຂ່າວສານໜຶ່ງແກ່ Miller, ຄຳວ່າ “scatter” ຖືກເປັນຕົວແທນ “ຈັດເທືອ.” Miller ຈະໃຊ້ຄຳນີ້ອີກ, ແຕ່ລະຫວ່າງການເປີດຜະນຶກຄັ້ງທໍາອິດ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍ, “scatter” ຖືກສະແດງອອກ “ຈັດເທືອ.” ພຣະຄຳພີລະບຸວ່າ ການພິພາກສາຂອງ “ຈັດເທືອ” ກ່ຽວພັນກັບຄຳວ່າ “scatter.”

ແລະເຮົາຈະກະຈາຍພວກເຈົ້າໄປທຸ່ມກາງບັນດາປະຊາຊາດຕ່າງຊາດ,
ແລະຈະຊັກດາບອອກໄລ່ຕິດຕາມພວກເຈົ້າ; ແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນທີ່ຮ້າງເບົາ,
ແລະເມືອງທັງຫຼາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນຊາກຮ່າງ. ພຣະທຳເລວີ 26:33.

ຄວາມຈິງປະການທໍາອິດທີ່ Miller ຄົ້ນພົບ ຄື “ຈັດເທືອ” ໃນພຣະບັນຍັດລະບຽບ Leviticus ບົດ 26, ແລະໃນຄວາມຝັນຂອງລາວ ໄລຍະເວລາລະຫວ່າງການຕີພິມຂ່າວສານຂອງ Miller ແລະການຕີພິມຂ່າວສານຂອງພຣະຄຣິດ, ຄວາມຈິງພົ້ນຖານທັງໝົດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພາລະກິດຂອງ William Miller ຈະຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍເສດຊີເຫຼືອ ແລະເງິນບອມຂອງນັກເທວະວິທະຍາແຫ່ງ Laodicean Seventh-day Adventism. ການປະຕິເສດຄວາມຈິງພົ້ນຖານນັ້ນ ຖືກນຳສະເໜີເປັນການກະຈັດກະຈາຍຈັດຄັ້ງພາຍໃນປະຫວັດສາດລະຫວ່າງ alpha ແລະ omega. “ຈັດເທືອ” ເປັນສັນຍາລັກຂອງພາລະກິດຂອງ William Miller, ຊຶ່ງໃນທາງກັບກັນ ແມ່ນຮາກຖານຂອງ Seventh-day Adventism, ໃນບັນດາຮາກຖານນັ້ນ; 2,300 ວັນ ຂອງ Daniel 8:14

ແມ່ນເສົາຫຼັກກາງຂອງຮາກຖານນັ້ນເອງ. ສິ່ງທີ່ຂັ້ນຊັບອກກ່າວວ່າ 2,520 ປີແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ ຊຶ່ງເປັນການຄົ້ນພົບປະການທຳອິດ ຫຼື alpha ຂອງ William Miller ໄດ້ໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄລຍະໜຶ່ງ, ຊຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການຄົ້ນພົບ omega ຂອງ William Miller, ຄື 2,300 ວັນ.

ເມື່ອລັດທິແອດເວນຕິສວັນທິຈັດແຫ່ງລາວດີເຊຍໄດ້ວາງ “ເຈດເທືອ” ລົງໃນປີ 1863, ພວກເຂົາກໍໄດ້ວາງການຄົ້ນພົບຢ່າງທຳອິດຂອງ William Miller ລົງ, ຊຶ່ງເປັນການຄົ້ນພົບ alpha ຂອງລາວ ແລະເປັນການຄົ້ນພົບພື້ນຖານຂອງລາວ. ການຄົ້ນພົບສຸດທ້າຍຂອງ Miller ແມ່ນ 2,300 ວັນ, ຊຶ່ງເປັນການຄົ້ນພົບ omega ຂອງລາວ ແລະເປັນການຄົ້ນພົບສຸດຍອດຂອງລາວ. “ເຈດເທືອ” ທີ່ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798 ໄດ້ໝາຍເຖິງ 2,520 ແລະ 2,300 ວັນໄດ້ຖືກໝາຍໄວ້ໃນປີ 1844.

ແມ່ນຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຜຸ່ນນັ້ນເອງທີ່ຮວບຮວມອັນຍະມະນີທັງໝາຍເມື່ອພວກມັນຖືກກະຈັດກະຈາຍອອກໄປເຈດເທືອແລ້ວ. ແລ້ວຫົນນັ້ນກໍໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະງົດງາມຍິ່ງຂຶ້ນ ແລະສ່ອງປະກາຍສະຫວ່າງຍິ່ງກວ່າດວງອາທິດສົບເທົ່າ. ເລກສິບເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການທົດສອບ, ແລະເຫດສະນັ້ນອັນຍະມະນີເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງສ່ອງປະກາຍໃນການທົດສອບເຫຼືອວັນແຫ່ງດວງອາທິດ, ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມຜັນຂອງ Miller ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1798 ແລະສິ້ນສຸດລົງທີ່ສູງຮ້ອງດັງກ້ອງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ປະຫວັດຂອງພວກ Millerites ນັບແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງ 1863 ກໍເປັນປະຫວັດດຽວກັນກັບຊ່ວງເວລານັບແຕ່ 1798 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ. ປະຫວັດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນຄວາມຜັນຂອງ William Miller ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຕອນທີ່ Miller ເວົ້າວ່າ “ຈົ່ງມາແລະເບີ່ງ” ຈົນເຖິງຕອນທີ່ຊາຍຖືແບງບັດຂຶ້ນເວົ້າວ່າ “ຈົ່ງມາແລະເບີ່ງ,” ແມ່ນທັງໄລຍະເວລາຈາກ 1798 ຈົນເຖິງ 1863, ແລະຍັງເປັນໄລຍະເວລາຈາກ 1798 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດອີກດ້ວຍ. ເສັ້ນປະຫວັດທີ່ສິ້ນສຸດໃນປີ 1863 ແມ່ນ fractal ທາງຄຳພະຍາກອນຂອງເສັ້ນປະຫວັດທີ່ເລີ່ມໃນ 1798 ແລະສິ້ນສຸດທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ. ທັງສອງເສັ້ນນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນຄວາມຜັນຂອງ Miller.

ປະຕູທີ່ຖືກປິດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844

ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງປະຕູທີ່ຖືກປິດໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຄຳພະຍາກອນ 2,300 ປີ ທີ່ໄດ້ສຳເລັດໃນປີ 1844 ນັ້ນ ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

“ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະມະຫາປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ເພື່ອຊ່ວຍສະຖານນະມັດສະການ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນ Daniel 8:14; ການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດໄປຫາຜູ້ຊົງພຣະຊົນນິລັນດອນ ຕາມທີ່ໄດ້ສະແດງໄວ້ໃນ Daniel 7:13; ແລະການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ Malachi ໄດ້ພະຍາກອນໄວ້ ລ້ວນແຕ່ເປັນຄຳພັນລະນາເຖິງເຫດການດຽວກັນ; ແລະສິ່ງນີ້ຍັງໄດ້ຖືກເປັນພາບແທນໂດຍການມາຂອງເຈົ້າບ່າວສູ່ພື້ນທີ່ອີຣາເນ ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງພົມຈັນສົບຄົນ ໃນ Matthew 25.” The Great Controversy, 426.

ເສັ້ນຕ່າງໆ

ໂອເມກາຂອງການຄົ້ນພົບຂອງມົນເລີ ແມ່ນຄຳພະຍາກອນ 2,300 ປີ, ດັ່ງນັ້ນທັງປີ 1844 ແລະ ກົດໝາຍວັນອາທິດ ຈຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ 2,300 ປີ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ 2,520 ແມ່ນອາລະຟາ ແລະ 2,300 ແມ່ນໂອເມກາຂອງທັງສອງເສັ້ນ; ເສັ້ນໜຶ່ງສິ້ນສຸດໃນປີ 1863, ແລະ ອີກເສັ້ນໜຶ່ງສິ້ນສຸດທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໃນທັງສອງເສັ້ນ ຄຳພະຍາກອນ 2,520 ແມ່ນອາລະຟາ, ແລະ ຫົນຮາກຖານ. ແຜນຮັກທັນຂອງຊ່ວງ 1798 ຫາ 1863 ໃນປະຫວັດຮາກຖານຂອງພວກມົນເລີ

ຍັງສອດຄ່ອງກັບອົກແຜນກັບໜຶ່ງໃນປະຫວັດໄອເມກາ, ປະຫວັດຫົນຍອດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນ.

ໃນເຫດການ 9/11 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອົາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ກັບຄືນໄປສູ່ທາງເກົ່າແກ່ຂອງເຢເຣມີຍາ, ຊຶ່ງເປັນບັນດາຮາກຖານ, ແລະຮາກຖານເຫຼົ່ານັ້ນກໍຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຜູ້ສ້າງແຫ່ງປະຫວັດສາດຮາກຖານ, ຜູ້ຊົງກໍຖືກເປັນຕົວແທນອີກຄັ້ງໜຶ່ງໂດຍການຄົ້ນພົບອັນເປັນອາລະພາຂອງລາວເກືອບກັບ "ເຈດໄທອີ." "ເຈດໄທອີ" ເປັນສັນຍາລັກຂອງຮາກຖານຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນ, ແລະໃນ 9/11 ການປະທັບຕາຂອງກຸ່ມນັ້ນໄດ້ລົ້ມຕົ້ນດ້ວຍຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບຂອງຮາກຖານ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄວາມຈິງຮາກຖານປະການທຳອິດທີ່ສຸດຂອງ William Miller ແລະ Adventism. ໃນ 9/11 ເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນ ແລະໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວໆນີ້ ເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນຈະສູ້ສຸດລົງ.

ປະຫວັດສາດນັ້ນເປັນພຣັກຕອນໜຶ່ງທີ່ລົ້ມຕົ້ນດ້ວຍ 2,520 ແລະສູ້ສຸດລົງດ້ວຍ 2,300, ແລະດັ່ງນັ້ນປະຫວັດສາດນັ້ນຈຶ່ງເປັນເສັ້ນທຶສາມແຫ່ງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຄວາມຜົນຂອງ William Miller. 2,520 ໄດ້ສຳເລັດຄວາມໝາຍໃນປີ 1798 ແລະ 2,300 ໃນປີ 1844.

ພາລະກົດທີ່ຖືກສະແດງໂດຍສອງເສັ້ນນັ້ນ ແມ່ນພາລະກົດຂອງພຣະຄຣິດໃນການປະສານພຣະທຳອັນເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງເຂົ້າກັບຄວາມເປັນມະນຸດຂອງພວກເຮົາ.

ນີ້ແມ່ນພາລະກົດໃນການບ່ຽນຄົນບາບໃຫ້ເປັນວິສຸດຊົນ, ພົນຟູທຳມະຊາດອັນສູງສົ່ງໃຫ້ກັບຄືນສູ່ບັນລັງອັນຊອບທຳຂອງມັນເໝືອນທຳມະຊາດອັນຕ່ຳ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດຈຶ່ງໃຊ້ເວລາ 2,520 ວັນເພື່ອສ້າງທິດແທນທຸກເຊວໃນຮ່າງກາຍຂຶ້ນໃໝ່ຢ່າງສົມບູນ, ແລະຮ່າງກາຍດຽວກັນນັ້ນກໍຕັ້ງຢູ່ເທິງ 23 ໂຄສໂມໂຊມຈາກຜ່າຍຊາຍ ທີ່ປະສານເຂົ້າກັບ 23 ໂຄສໂມໂຊມຈາກຜ່າຍຍິງ. ເມື່ອລວມກັນແລ້ວ ພວກມັນກໍກ່ອດເກີດເປັນພຣະວິຫານທີ່ມີຊີວິດ, ຊຶ່ງຖືກສະແດງໂດຍຈຳນວນ "46," ຊຶ່ງແມ່ນຊ່ວງເວລາຈາກ 1798 ຫາ 1844, ຊຶ່ງແມ່ນຊ່ວງເວລາໃນຄວາມຜົນຂອງ William Miller ຈາກ 2,520 ໃນປີ 1798 ຈົນເຖິງ 2,300 ໃນປີ 1844.

ຄວາມຜົນຂອງ William Miller ຍັງບັນຈຸອີກໜຶ່ງ fractal ທີ່ຄວນສັງເກດ. ຈາກ 9/11 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ເປັນ fractal ຂອງ 1798 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ດັ່ງເຊັ່ນ 1798 ຈົນເຖິງ 1863. 2023 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ເປັນ fractal ຂອງ 9/11 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະນີ້ແມ່ນປະຫວັດສາດທີ່ທຸກເສັ້ນພາຍໃນຄວາມຜົນຂອງ Miller ຊື່ໄປຫາ ໃນຖານະ omega ຂອງພວກມັນທັງໝົດ.

ນີ້ແມ່ນຊ່ວງເວລາທີ່ຄວາມຈິງດັ່ງເດີມຖືກຂະຫຍາຍໃຫ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນສົບເທົ່າຂອງດວງອາທິດ.

ສອງຫາງກະໂປງ

ໃນຊ່ວງທົດສະວັດ 1840, ຄຳວ່າ "bustle" (ໃນຖານະເປັນນາມ) ໂດຍທົ່ວໄປມີຄວາມໝາຍວ່າ ກົດຈະກຳທີ່ຄຶກຄົນ ວັນວາຍ ຫຼື ອີກກະທຶກ—ມັກຈະມີນິຍົມຂອງຄວາມຈົ່ນຈ້ານ ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ ຄວາມຮົບຮ້ອນ ຫຼື ຄວາມບັ້ນບ່ວນ. ມັນໝາຍເຖິງການເຄື່ອນໄຫວຢ່າງຄຶກຄົນ ຄວາມອີກກະທຶກ ຫຼື ການຂະຫຍັນຂວາຍໄປມາ ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນຝູງຊົນ ໃນຄົວເຮືອນ ໃນຕະຫຼາດ ຫຼື ໃນລະຫວ່າງເຫດການໃດໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ. ດັ່ງນັ້ນ "bustle" ໃນຄວາມຜົນຂອງ Miller ຈຶ່ງພັນລະນາເຖິງກະແສການເຄື່ອນໄຫວອັນຮົບຮ້ອນ ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ ຫຼື ທຸລະທິດລັງດ່ວນທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະນັ້ນ—ຄວາມຄຶກຄົນ ຫຼື ຄວາມອີກກະທຶກຊົ່ວຄາວຂອງສະຖານະການ ຫຼື ໂອກາດໃນປັດຈຸບັນ.

Miller ກ່າວວ່າ, "ແລ້ວ ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງປັດກວາດຝຸ່ນດິນແລະຂີ້ເຫຍື້ອ, ອັນຍະມະນີບົອມແລະເງິນຕາບົອມທັງໝົດກໍລອຍຂຶ້ນແລະອອກໄປທາງບ່ອງຢູ່ມດັ່ງກັບເມກໝອກ, ແລະລົມກຳລັງພາພວກມັນໄປ. ໃນທຳມະການຄວາມວຸ້ນວາຍນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫຼັບຕາລົງຊົ່ວຂະນະໜຶ່ງ; ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເປີດຕາຂຶ້ນ ຂີ້ເຫຍື້ອທັງໝົດກໍຫາຍໄປໝົດ."

“ຄວາມວຸ້ນວາຍ” ຊື່ບອກເຖິງສອງຈຸດໃນຄວາມຜັນຂອງ Miller;
ຈຸດທຳອິດແມ່ນເມື່ອຝູງຊີນກຳລັງກະຈາຍອັນມະນີອອກໄປ,
ແລະຕໍ່ມາແມ່ນເມື່ອຝູງຊາຍຖືແບງບັດຝຸ່ນເປີດປ່ອງຢ້ຽມ ແລະເລີ່ມກວາດເອົາອັນມະນີບອກອອກໄປ.
ຄວາມວຸ້ນວາຍຄັ້ງທຳອິດ ແລະ alpha ແມ່ນການປົກຄຸມອັນມະນີໄວ້ ແລະຄວາມວຸ້ນວາຍຄັ້ງທີສອງ ແລະ
omega ແມ່ນການຟື້ນຟູອັນມະນີຄືນມາ. ໃນລະຫວ່າງຄວາມວຸ້ນວາຍນັ້ນ, Miller ໄດ້ຫຼັບຕາລົງ. Miller
ໄດ້ຖືກນຳໄປພັກຜ່ອນໃນປີ 1849,
ຊຶ່ງເປັນຈຸດດຽວກັນທີ່ພຣະຄຣິດກຳລັງຍືນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ
ເພື່ອຮວບຮວມພວກຍິ່ງເຫຼືອແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ແລ້ວ Miller ກໍ່ຫຼັບຕາລົງ, ແລະໃນປີ 1850
ຄວາມຈິງຕ່າງໆຂອງລາວໄດ້ຖືກນຳມາວາງໄວ້ເທິງໂຕະອົກຄັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ຄົນຕາມພຣະບັນຊາຂອງ Habakkuk
ທີ່ໃຫ້ຂຽນນິມົດນັ້ນໄວ້ ແລະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ. ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄວາມວຸ້ນວາຍນັ້ນ, Miller ໄດ້ຫຼັບຕາລົງ
ແລະເມື່ອລາວຕົນຂຶ້ນ ອັນມະນີກໍ່ຢູ່ໃນຂະບວນການຖືກຟື້ນຟູຄືນມາ.

ຄວາມຄຶກຄົນປະການທີສອງໃນຄວາມຜັນຂອງລາວເກີດຂຶ້ນເມື່ອທຸງໝາຍຂອງໜັງແສນສັກສິນສືບພັນກຳລັງຖືກ
ກຳລັງຄົ້ນ, ຊຳລະລ້າງ ແລະ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ
ໃນຖານະເປັນທຸງໝາຍຊຶ່ງເຊກາຣີຍາໄດ້ລະບຸວ່າເປັນດັ່ງອັນມະນີເທິງມົງກຸດ.

ແລະໃນວັນນັ້ນ ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງເຂົ້າທັງຫລາຍຈະຊ່ວຍເຂົ້າໃຫ້ລັອດ
ດັ່ງຝູງແກະແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ; ເພາະວ່າເຂົ້າທັງຫລາຍຈະເປັນດັ່ງແກ້ວປະດັບແຫ່ງມົງກຸດ
ທີ່ຖືກຊຶ້ນເປັນທຸງສັນຍາລັກເໝືອດຜ່ານຂອງພຣະອົງ. ເພາະຄວາມດີຂອງພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ
ແລະຄວາມງາມຂອງພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ! ເຂົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຊາຍໜຸ່ມຊືນບານ
ແລະນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່ຈະເຮັດໃຫ້ຍິ່ງສາວເບີກບານ. ຈົ່ງທູນຂໍຜົນຈາກພຣະຢາເວໃນລະດູຜົນປາຍ; ດັ່ງນັ້ນ
ພຣະຢາເວຈະກະທຳເມກສະຫວ່າງ ແລະຈະປະທານຫຳຜົນແກ້ເຂົ້າ ແກ້ທຸກຄົນຫຍ້າໃນທັງນາ.
ເພາະວ່າຮູບເຄົາລົບໄດ້ກ່າວຄວາມຫວ່າງເປົ່າ ແລະຜູ້ທຳນາຍໄດ້ເຫັນຄຳມຸສາ
ແລະໄດ້ລຳຄວາມຜັນອັນເປັນເທັດ; ພວກເຂົາປອບໃຈຢ່າງຫວ່າງເປົ່າ: ເຫດສະນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງໄປຕາມທາງຂອງຕົນດັ່ງຝູງແກະ, ພວກເຂົາຖືກທຳໃຫ້ລຳບາກ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ຊ່ວຍ.
ຄວາມພໍ້ລັດຂອງເຮົາໄດ້ລັກຂຶ້ນຕໍ່ພວກຜູ້ຊ່ວຍ ແລະເຮົາໄດ້ລົງໂທດພວກແບ້:
ເພາະພຣະຢາເວຈອມໂຍທາໄດ້ຢັ້ງມຢາມຝູງແກະຂອງພຣະອົງ ຄືວົງວານຢູດາ,
ແລະໄດ້ກະທຳໃຫ້ເຂົາເປັນດັ່ງມ້າອັນສົ່ງງາມຂອງພຣະອົງໃນສົງຄາມ. ເຊກາຣີຍາ 9:16–10:3.

“ຝູງແກະແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ” ເປັນທັງທຸງສັນຍາລັກ ແລະ ເປັນຫົນມືຄຳ (ເພັດພອຍ) ຢູ່ເທິງມົງກຸດ.
ຝູງແກະແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຖືກຊື່ບອກໃຫ້ເຫັນໃນຊ່ວງເວລາຂອງຜົນປາຍລະດູ,
ເພາະຄຳບັນຊາແມ່ນໃຫ້ທຸງຂໍຜົນປາຍລະດູໃນເວລາຂອງຜົນປາຍລະດູ. ຝູງແກະນີ້ຖືກນຳໄປບຽບທຽບກັບ
“ຝູງແກະ” ທີ່ໄດ້ໄປຕາມທາງຂອງຕົນເອງ ແທນທີ່ຈະໄປຕາມທາງແຫ່ງບັນດາທາງເກົ່າຂອງເຢເຣມີຍາ.
ໃນເວລາຂອງຜົນປາຍລະດູ ເພັດພອຍທີ່ເປັນຝູງແກະຂອງພຣະອົງນັ້ນ
ຈະເປັນມ້າອັນສົມກຽດຂອງພຣະອົງໃນສົງຄາມ. “ມ້າອັນສົມກຽດ” ນັ້ນຄືຄຣິດຕະຈັກຜູ້ມີໄຊຊະນະຢ່າງສົມບູນ,
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໃນເຈົ້າສາວຄຣິດສະຕຽນອົງທຳອິດ, ຖືກສັນຍາລັກໂດຍເປໂຕ ຜູ້ຊຶ້ງ,
ເຫມືອນດັ່ງມ້າຂາວໃນຊ່ວງເວລາຂອງຕາປະທັບທຳອິດ, ໄດ້ອອກໄປຢ່າງມີໄຊຊະນະ ແລະ ເພື່ອຈະມີໄຊຊະນະ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ເມື່ອພຣະເມສານ້ອຍໄດ້ເປີດດອງປະທັບອັນໜຶ່ງນັ້ນ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນ
ດັ່ງສຽງພ້ຳຮ້ອງ, ສັດມີຊີວິດຕົນໜຶ່ງໃນສັດນັ້ນກ່າວວ່າ, ຈົ່ງມາແລະເບິ່ງ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ,
ແລະເບິ່ງແມ່, ມີມ້າສີຂາວໂຕໜຶ່ງ: ແລະຜູ້ທີ່ນັ່ງເທິງມ້ານັ້ນຖືຄັນທະນູ; ແລະມົງກຸດໄດ້ຖືກປະທານແກ່ລາວ:
ແລະລາວໄດ້ອອກໄປຢ່າງມີໄຊຊະນະ, ແລະເພື່ອຈະມີໄຊຊະນະ. ພຣະນິມົດ 6:1, 2.

ດັ່ງນັ້ນ ເປໂຕຈຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງຄຣິດຕະຈັກຄຣິດສະຕຽນຍຸກທຳອິດຂອງພວກອັກຄະສາວົກໃນລະຫວ່າງການ
ເທວລິງມາຂອງຜົນໃນເທດສະການເພນເຕຄອດ,

ແລະເປັນສັນຍະລັກຂອງຄຣິສຕະຈັກຄຣິດສະຕຽນຍຸກສຸດທ້າຍໃນຊ່ວງຜົນປາຍ,
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ໃດຍການເທລົງມາໃນເທດສະການເພນເຕຄອດ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນຟ້າສະຫວັນເປີດອອກ, ແລະເບິ່ງເຖິງ, ມີມ້າຂາວໂຕໜຶ່ງ;
ແລະພຣະອົງຜູ້ປະທັບເທິງມ້ານັ້ນມີພຣະນາມວ່າ ສັດຊື່ແລະ ທ່ຽງແທ້, ແລະພຣະອົງຊົງພິພາກສາ
ແລະຊົງກະທຳສົງຄາມດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ. ພຣະເນດຂອງພຣະອົງເປັນດັ່ງແປວໄຟ,
ແລະເທິງພຣະສຽນຂອງພຣະອົງມີມົງກຸດຫຼາຍອັນ; ແລະພຣະອົງມີພຣະນາມຈາລຶກໄວ້, ຊຶ່ງບໍ່ມີໃຜ
ນອກຈາກພຣະອົງເອງ. ແລະພຣະອົງຊົງນຸ່ງຫົ່ມອາພອນທີ່ຍື່ນດ້ວຍເລືອດ:
ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງເອີ້ນວ່າ ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.
ແລະກອງທັບທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນຟ້າສະຫວັນໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປເທິງມ້າຂາວ, ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າບ່ານເນື້ອດີ, ຂາວ
ແລະ ສະອາດ. ພຣະນິມິດ 19:11–14.

ມ້າສີຂາວເປັນຕົວແທນກອງທັບຂອງພຣະຄຣິດ ທີ່ຖືກຟື້ນຄືນຊີວິດໃນ Ezekiel 37,
ແລະພວກເຂົາຄຣິດສະຕະຈັກຜູ້ມີໃຈຊະນະ, ແລະພວກເຂົາຄືອັນມະນີໃນມົງກຸດ,
ເພາະພຣະຄຣິດຊົງສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງພຣະສິດຂອງພຣະອົງໃນເວລາແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ
ໃນຖານະເປັນຕົວແທນແຫ່ງອານາຈັກຂອງພຣະອົງ, ຄົນໜຶ່ງແສນສີໂມ້ນສີຟ້າແມ່ນອັນມະນີເທິງມົງກຸດ
ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງອານາຈັກທີ່ພຣະອົງຊົງຮັບໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງ 2,300 ວັນ, ຊຶ່ງເຄີຍເປັນທັງວັນທີ 22
ຕຸລາ 1844 ແລະຈະເປັນອີກຄັ້ງໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ອານາຈັກແຫ່ງມ້າສີຂາວນັ້ນຖືກຍົກຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງຜົນປາຍລະດູ, ເມື່ອປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງສະຫວັນຖືກເປີດອອກ,
ເພາະວ່າໂຢຮັນໄດ້ຫັນມ້າສີຂາວເມື່ອສະຫວັນຖືກເປີດອອກ.

ໃນຄວາມວຸ້ນວາຍແຫ່ງອາລະຟາໃນປີ 1849, Miller ໄດ້ຫັນຕາລົງໃນຄວາມຕາຍຊົ່ວຂະນະນ້ອຍໜຶ່ງ. Miller
ແມ່ນ Elijah, ແລະ Elijah ໄດ້ຕາຍໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, ແລະລາວໄດ້ນອນຢູ່ໃນຖະໜົນເປັນເວລາ
1,260 ມື້ ຈົນກວ່າລາວຈະໄປຮອດຄວາມວຸ້ນວາຍແຫ່ງໂອເມກາ ແລະເມື່ອນັ້ນຈຶ່ງຖືກປຸກໃຫ້ຕົ້ນຂຶ້ນ. ການຕົ້ນຂຶ້ນ
ຂອງລາວຖືກກຳນົດໝາຍວ່າມາເຖິງເມື່ອຊາຍຜູ້ຖືແບງດົນໄດ້ເປີດປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງສະຫວັນເພື່ອກວາດເອົາຂີ້
ຫຍື້ອອອກ. ກອງທັບແຫ່ງມ້າສີຂາວຖືກຍົກຂຶ້ນເມື່ອປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງສະຫວັນຖືກເປີດ, ແລະເມື່ອສິ່ງນັ້ນເກີດຂຶ້ນ
ການແຍກລະຫວ່າງຄວາມແທ້ກັບຄວາມປອມກັກຖືກຊີ້ໃຫ້ເຫັນ. ການແຍກນັ້ນຍັງຖືກຊີ້ໄວ້ໃນພຣະທຳ Malachi
ອີກດ້ວຍ.

ຈົນນຳເອົາສ່ວນສົບທັງໝົດເຂົ້າມາໃນຄັງເກັບ ເພື່ອຈະມີອາຫານຢູ່ໃນນິເວດຂອງເຮົາ
ແລະຈົງພິສູດເຮົາໃນເລື່ອງນີ້ບັດນີ້ ພຣະຢາເວຫໍຈອມໂຍທາຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ
ຖ້າເຮົາຈະບໍ່ເປີດປ່ອງຢ້ຽມສະຫວັນໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ແລະເທພຣະພອນລົງມາເທິງພວກເຈົ້າຢ່າງອຸດົມ
ຈົນບໍ່ມີບ່ອນພໍສຳລັບຮັບໄວ້. ມາລາກີ 3:10

ວິນຍານຂອງພວກສາດສະດາຢູ່ໃນການຄວບຄຸມຂອງພວກສາດສະດາ, ແລະ ໂຢຮັນໃນພຣະນິມິດ,
ຄວາມຜັນຂອງ Miller ແລະ ມາລາກີ
ໄດ້ໃຫ້ພະຍານສາມປະການກ່ຽວກັບເວລາທີ່ປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງສະຫວັນຖືກເປີດອອກ. ໃນຄວາມຜັນຂອງ Miller
ນັ້ນ ມັນເກີດຂຶ້ນໃນ omega ຂອງການຮຽກວ່າ "ຈົງມາແລະເບິ່ງ." ຄວາມອີກທຶກໃນ alpha
ແມ່ນເວລາທີ່ການກະຈັດກະຈາຍເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະ omega ແມ່ນເວລາທີ່ການຮອບຮວມເລີ່ມຕົ້ນ.

ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະດຳເນີນຕົວໄປອີກໃນຄວາມຜັນຂອງມື້ນີ້, ພວກເຮົາປາຖະໜາຈະບັນຈຸຄຳອະທິບາຍຂອງ
James White ກ່ຽວກັບຄວາມຜັນນັ້ນໄວ້ດ້ວຍ. James White ຊື່ວ່າ
ເພັດພອຍແທ້ນັ້ນແມ່ນປະຊາກອນທີ່ເທົ່າຈົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພັດພອຍປອມນັ້ນແມ່ນຄົນອະທຳ.
ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ເພັດພອຍແທ້ນັ້ນແມ່ນຄວາມຈິງ ຊຶ່ງຖືກນຳມາປຽບທຽບກັບຄວາມຜິດພາດ.
ທັງເພັດພອຍແລະເພັດພອຍປອມນັ້ນ ແມ່ນທັງຂ່າວສານ ແລະ ຜູ້ນຳຂ່າວສານ

ທຶນກິນກຳມາບຽບທຽບກັບຄວາມຜິດພາດ ແລະ ບັນດາຜູ້ນຳຂ່າວສານປອມ.

“ຄວາມຜັນຂອງອ້າຍ ມິນເລີ”

“ຄວາມຜັນຕໍ່ໂບນໄດ້ຖືກຕີພົມໃນ Advent Herald ມາແລ້ວຫຼາຍກວ່າສອງປີ. ໃນເວລານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ

ມັນໄດ້ຊີ້ບອກຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງເຖິງປະສົບການເລື່ອງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງໃນອະດີດຂອງພວກເຮົາ, ແລະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມຜັນນັ້ນເພື່ອເປັນປະໂຫຍດແກ່ຝູງແກະທຶກະຈັດກະຈາຍ.”

“ທ່ານກາງໝາຍສຳຄັນທັງຫຼາຍແຫ່ງການເຂົ້າໃກ້ຂອງວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະນ່າສະພັງກົວຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງຄວາມຜັນໄວ້. ເບິ່ງ Joel 2:28–31; Acts 2:17–20. ຄວາມຜັນອາດມາໄດ້ສາມທາງ; ປະການທຳອິດ, ‘ໂດຍການງານອັນຫຼາຍຫຼວງ.’ ເບິ່ງ Ecclesiastes 5:3. ປະການທີສອງ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງວິນຍານອັນໃສໂຄກແລະການຫລອກລວງຂອງຊາຕານ ອາດມີຄວາມຜັນໂດຍອິດທິພົນຂອງມັນ. ເບິ່ງ Deuteronomy 8:1–5; Jeremiah 23:25–28; 27:9; 29:8; Zechariah 10:2; Jude 8. ແລະປະການທີສາມ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງມາໂດຍຕະຫຼອດ, ແລະຍັງຄົງສອນຢູ່ບໍ່ຫຼາຍກວ່າອ້າຍໂດຍຄວາມຜັນ, ຊຶ່ງມາໂດຍການປະຕິບັດງານຂອງທູດສະຫວັນແລະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ບັນດາຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ໃນແຮງອັນແຈ້ງຊັດແຫ່ງຄວາມຈິງ ຈະຮູ້ເມື່ອພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມຜັນແກ່ເຂົາ; ແລະຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ ຫຼືກິນກຳໃຫ້ຫຼົງທາງໂດຍຄວາມຜັນອັນປອມ.”

“ແລະພຣະອົງໄດ້ຕັດວ່າ ບັດນີ້ຈົ່ງຟັງຖອຍຄຳຂອງເຮົາ; ຖ້າມີຜູ້ພະຍາກອນຄົນໃດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ ເຮົາຄືພຣະຢາເວຈະສຳແດງຕົນເອງໃຫ້ລາວຮູ້ໃນນິມິດ ແລະຈະເວົ້າກັບລາວໃນຄວາມຜັນ.’ ຈົດເລກ 12:6. ຢາໂຄບໄດ້ກ່າວວ່າ ‘ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຢາເວໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າໃນຄວາມຜັນ.’ ປະຖົມມະການ 31:2. ‘ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຫາລາບານຊາວຊີຣຸຍໃນຄວາມຜັນໃນກາງຄືນ.’ ປະຖົມມະການ 31:24. ຈົ່ງອ່ານຄວາມຜັນຕ່າງໆ ຂອງໂຢເຊັບ, [ປະຖົມມະການ 37:5–9,] ແລະຕ່ຳຈາກນັ້ນກໍຈົ່ງອ່ານເລື່ອງອັນນ່າສົນໃຈກ່ຽວກັບການສຳເລັດຂອງຄວາມຜັນເຫຼົ່ານັ້ນໃນປະເທດອີຢິບ. ‘ທິມີອີກເບີໂອນ ພຣະຢາເວໄດ້ບາກດີແກ່ຊາໂລໂມນໃນຄວາມຜັນໃນກາງຄືນ.’ 1 ກະສັດ 3:55. ຮູບບົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳຄັນໃນດານເຮືອນບົດທີສອງໄດ້ຖືກປະທານໃນຄວາມຜັນ ພ້ອມທັງສັດຮ້າຍສັດໂວ ແລະອື່ນໆ ໃນບົດທິດຈັດ. ເມື່ອເຮືອນສະແຫວງຫາທີ່ຈະທຳລາຍພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນອ້ອຍນັ້ນ ໂຢເຊັບໄດ້ຮັບຄຳເຕືອນໃນຄວາມຜັນໃຫ້ຫັນໄປຍັງປະເທດອີຢິບ. ມັດທາຍ 2:13.”

“ແລະໃນວັນສຸດທ້າຍ ຈະເປັນໄປດັ່ງນີ້ພຣະເຈົ້າຕັດວ່າ ເຮົາຈະເທພຣະວິນຍານຂອງເຮົາລົງເຫນືອເນື້ອໜັງທັງປວງ; ບຸດຊາຍແລະບຸດຍິງຂອງພວກເຈົ້າຈະພະຍາກອນ, ຊາຍໜຸ່ມຂອງພວກເຈົ້າຈະເຫັນນິມິດ, ແລະຊາຍເຖົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະຜັນເຫັນຄວາມຜັນ.’ ກົດຈະການ 2:17.”

“ຂອງປະທານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ໂດຍທາງຄວາມຜັນແລະນິມິດ ໃນທົນເປັນຜົນຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະໃນວັນສຸດທ້າຍທັງຫຼາຍນັ້ນຈະຖືກສຳແດງອອກຢ່າງພຽງພໍເພື່ອໃຫ້ເປັນໝາຍສຳຄັນ. ນີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາຂອງປະທານຂອງຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງຂ່າວປະເສີດ.”

“ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານບາງຄືນໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກ; ແລະບາງຄືນເປັນ ສາດສະດາພະຍາກອນ; ແລະບາງຄືນເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ; ແລະບາງຄືນເປັນສົດຍາພິບານ ແລະອາຈານ; ເພື່ອຈະໃຫ້ບັນດາທຳມະຊົນບໍລິບູນຄົບຖ້ວນ, ເພື່ອການງານແຫ່ງການຮັບໃຊ້, ເພື່ອການສ້າງຂຶ້ນແຫ່ງພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ.’ ເອເຟໂຊ 4:11, 12.”

“ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງບາງຄືນໄວ້ໃນຄຣິສຕະຈັກ, ປະການທຳອິດເປັນອັກຄະສາວົກ, ປະການທີສອງເປັນສາດສະດາ, ແລະອື່ນໆ. 1 Corinthians 12:28. ‘ຢ່າໝືນປະໝາດການພະຍາກອນ.’ 1

Thessalonians 5:20. ຈົ່ງເບິ່ງດ້ວຍ Acts 13:1; 21:9; Romans 7:6; 1 Corinthians 14:1, 24, 39. ບັນດາສາດສະດາ ຫຼື ການພະຍາກອນນັ້ນມີໄວ້ເພື່ອການຈະເລີນຂຶ້ນຂອງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະບໍ່ມີຫຼັກຖານໃດທີ່ສາມາດຍົກຂຶ້ນມາຈາກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງສູ້ສຸດລົງກ່ອນທີ່ຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ສົດຍາພິບານ ແລະ ອາຈານຈະສູ້ສຸດລົງ. ແຕ່ຜູ້ຄັດຄ້ານກ່າວວ່າ, 'ໄດ້ມີນິມິດແລະຄວາມຜັນຫຍຸ້ງອັນບໍ່ອມຫຼາຍເຫຼືອເກີນ ຈົນຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດວາງໃຈໃນສິ່ງທ່ານກ່າວໄດ້.' ນັ້ນກໍເປັນຄວາມຈິງວ່າ ຊາຕານມີຂອງບອມຂອງມັນ. ມັນເຄີຍມີຜູ້ພະຍາກອນບອມຢູ່ສະເໝີ, ແລະແນ່ນອນວ່າ ໃນເວລາສຸດທ້າຍແຫ່ງການຫຼອກລວງແລະໄຊຊະນະຂອງມັນນີ້ ພວກເຮົາຍ່ອມຄາດໝາຍໄດ້ວ່າຈະມີພວກເຂົາຢູ່ບັດນີ້ເຊັ່ນກັນ. ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດການສຳແດງພິເສດເຊັ່ນນັ້ນເນື່ອງຈາກມີຂອງບອມຢູ່ ກໍອາດຈະກ້າວໄປອີກນ້ອຍໜຶ່ງດ້ວຍເຫດຜົນອັນສົມຄວນເທົ່າກັນ ແລະປະຕິເສດວ່າ ພຣະເຈົ້າເຄີຍຊົງສຳແດງພຣະອົງແກ່ມະນຸດໃນຄວາມຜັນຫຍຸ້ງໃນນິມິດ, ເພາະວ່າຂອງບອມນັ້ນມີຢູ່ສະເໝີ."

"ຄວາມຜັນ ແລະ ນິມິດ ແມ່ນສຶກາງທຶພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງພຣະອົງເອງແກ່ມະນຸດ. ໂດຍຜ່ານສຶກາງນີ້ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັດກັບບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ; ພຣະອົງໄດ້ຊົງຈັດວາງຂອງປະທານແຫ່ງການພະຍາກອນໄວ້ໃນບັນດາຂອງປະທານຂອງຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງຂ່າວປະເສີດ, ແລະໄດ້ຊົງຈັດຄວາມຜັນ ແລະ ນິມິດໄວ້ຮ່ວມກັບໝາຍສຳຄັນອື່ນໆ ຂອງ 'ວັນສຸດທ້າຍ.' ອາແມນ."

"ເບົ້າໝາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຂັ້ນຕອນຂ້າງເທິງນັ້ນ ແມ່ນເພື່ອຂະຈັດຂໍ້ຄັດຄ້ານຕ່າງໆອອກໄປຕາມວິທີແຕ່ງພຣະຄຳພີ ແລະຕຽມຈົດໃຈຂອງຜູ້ອ່ານໃຫ້ໄພ່ອ້ອມສຳລັບຂໍ້ທີ່ຈະກ່າວຕໍ່ໄປ."

"ວິລລຽມ ມິນເລີ,

"ໂລວ ແຮມຕັນ, ນິວຢອກ, ວັນທີ 3 ທັນວາ 1847." ເຈມສ ໄອທ໌, ຄວາມຜັນຂອງບຣາເຕີ ມິນເລີ, 1-6.

"1. 'ຫີບ' ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພຣະຄຳພີ ທີ່ກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຄົງທຶສອງຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ພື້ນຖານ ມີເລີ ເພື່ອປະກາດເຜີຍແຜ່ແກ່ໂລກ."

"2. 'ກະແຈທິຕິດຢູ່' ແມ່ນວິທີການຂອງລາວໃນການຕີຄວາມພຣະຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ—ໂດຍການປຸງບູບພຣະຄຳພີກັບພຣະຄຳພີ—ໃຫ້ພຣະຄຳພີເປັນຜູ້ຕີຄວາມຂອງຕົນເອງ. ດ້ວຍກະແຈດອກນີ້ພື້ນຖານ ມີເລີ ໄດ້ເປີດ 'ຫີບ,' ຫຼືຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເລື່ອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ໂລກ."

"3. 'ເພັດນິນຈິນດາ, ເພັດ, ແລະອື່ນໆ' ທີ່ມີ 'ທຸກຊະນິດ ແລະ ທຸກຂະໜາດ' ຊຶ່ງ 'ຖືກຈັດວາງຢ່າງງົດງາມໃນບ່ອນຂອງມັນແຕ່ລະບ່ອນໃນຫີບ' ເປັນຕົວແທນຂອງບຸດທຸກຂອງພຣະເຈົ້າ, [Malachi 3:17,] ຈາກຄຣິດຈັກທັງບວງ, ແລະຈາກເກຣັບທຸກຖານະ ແລະ ສະພາບການໃນຊີວິດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມເຊື່ອໃນການເສດດັດມາ, ແລະຖືກເຫັນວ່າຢືນຢັດຢ່າງກ້າຫານໃນຕຳແໜ່ງໜ້າທີ່ຂອງຕົນແຕ່ລະຄົນ, ໃນພາລະກິດອັນບໍ່ລົບລຽນແຫ່ງຄວາມຈິງ. ໃນຂະນະທີ່ເຄືອນໄປໃນລະບຽບນີ້, ແຕ່ລະຄົນເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ໜ້າທີ່ຂອງຕົນເອງ, ແລະດຳເນີນຢ່າງຖອມຕົນຢູ່ຕາມພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, 'ພວກເຂົາໄດ້ສະທ້ອນແສງສະຫວ່າງ ແລະ ລັດສະໝີ' ອອກໄປສູ່ໂລກ, ຊຶ່ງມີຄວາມເທົ່າທຽມໄດ້ໂພງແຕ່ກັບຄຣິດຈັກໃນສະໄໝຂອງອັກຄະສາວົກ. ຂ່າວສານ, [Revelation 14:6,7,] ໄດ້ແຜ່ອອກໄປດັ່ງກັບຢູ່ເທິງປີກແຫ່ງສາຍລົມ, ແລະຄຳເຊີນຊວນວ່າ, 'ຈົ່ງມາ ເພາະທຸກສິ່ງບັດນີ້ໄດ້ຕຽມໄວ້ພ້ອມແລ້ວ,' [Luke 14:17.] ໄດ້ຖືກປະກາດອອກໄປດ້ວຍລົດເດດ ແລະ ຜົນອັນຊັດເຈນ."

"4. 'ຜູ້ຄົນໄດ້ລົມເຂົ້າມາ, ໃນຕອນທ່ຳອົດມີຈຳນວນໜ້ອຍ, ແຕ່ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນຝູງຊົນ.' ເມື່ອຄຳສອນເລື່ອງການສະເດັດມາໄດ້ຖືກປະກາດເທື່ອທ່ຳອົດໂດຍພົນອັງ Miller, ແລະອົກພຽງບຸກຄົນ, ມັນມີຜົນກະທົບພຽງເລັກນ້ອຍ, ແລະມີພຽງບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຖືກບຸກໃຫ້ຕົນຂຶ້ນໂດຍຄຳສອນນັ້ນ; ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ 1840 ຫາ 1844, ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ມັນຖືກປະກາດ, ຊຸມຊົນທັງໝົດກໍໄດ້ຖືກບຸກໃຫ້ຕົນຂຶ້ນ."

"5. ເມື່ອທູດສະຫວັນທິບິນຢູ່ [ພຣະນິມິດ 14:6-7] ໄດ້ລົມຕົນປະກາດຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດກ່ອນ, 'ຈົ່ງຍ້ານຢ່າງກົວພຣະເຈົ້າ ແລະຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະອົງ; ເພາະວ່າເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ,' ຫຼາຍຄົນໄດ້ໃຫ້ຮ້ອງດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ເມື່ອເຫັນເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູ ແລະການພົ້ນຜູ້ຄົນສະສະພາບເດີມ, ຜູ້ທີ່ພາຍຫຼັງໄດ້ຄັດຄ້ານ ແລະເຍາະເຍີ້ຍ ແລະເຍາະເຍີ້ຍຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ດົນກ່ອນນັ້ນເຄີຍເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ. ພວກເຂົາໄດ້ລົບກວນ ແລະເຮັດໃຫ້ເພັດພອຍກະຈັດກະຈາຍ. ສິ່ງນີ້ພວກເຮົາໄປສູ່ລະດູໃບໄມ້ຫຼົ້ມ ຄ.ສ. 1844 ເມື່ອເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍໄດ້ລົ້ມຕົ້ນ."

"ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ: ຜູ້ທີ່ເຄີຍ 'ຮ້ອງໂຮດດ້ວຍຄວາມຍືນດີ' ນັ້ນແຫຼະ ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມລຳບາກ ແລະ ກະຈັດກະຈາຍບັນດາເພັດພອຍ. ແລະນັບແຕ່ປີ 1844 ມາ ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ກະຈັດກະຈາຍຝູງແກະ ແລະ ນຳພວກເຂົາໃຫ້ຫຼັງທາງ ຢ່າງມີຜົນສຳເລັດເທົ່າກັບຜູ້ທີ່ເຄີຍປະກາດຄວາມຈິງ ແລະ ຊື່ນຊົມຍືນດີໃນຄວາມຈິງນັ້ນ; ແຕ່ຕໍ່ມາໄດ້ປະຕິເສດພຣະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ການສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງຄຳພະຍາກອນໃນປະສົບການເລື່ອງການສະເດັດມາຂອງພວກເຮົາໃນອະດີດ."

"6. 'ເພັດພອຍປອມ ແລະ ເງິນຕາປອມ' ທີ່ຖືກກະຈາຍປະປົນຢູ່ທຳມະກາງຂອງແທ້ນັ້ນ ຊື່ເຈຍຢ່າງຊັດເຈນເຖິງຜູ້ກັບໃຈປອມ ຫຼື 'ບຸດຫຼານຕ່າງດ້າວ,' [Hosea 5:7] ນັບແຕ່ປະຕູໄດ້ຖືກປິດໃນປີ 1844."

"7. 'ຜຸ່ນແລະເສດໄມ້, ຊາຍ ແລະຂີ້ເຫຍື້ອທຸກປະເພດ,' ໝາຍເຖິງຄວາມຜິດພາດອັນຫຼາກຫຼາຍແລະມີຈຳນວນຫຼາຍ ທີ່ໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາທຳມະກາງບັນດາຜູ້ຊື່ອໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ນັບແຕ່ລະດູໃບໄມ້ຫຼົ້ມຂອງປີ 1844. ໃນທີ່ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວເຖິງບາງປະການໃນບັນດາຄວາມຜິດພາດເຫຼົ່ານັ້ນ."

"1. ທ່າທິທີ່ 'ຜູ້ລ້ຽງ' ບາງຄົນໄດ້ຖືໄວ້ຢ່າງອອດອ້າງແລະບັງອາດ ໃນທັນທີຫຼັງຈາກທີ່ການຮ້ອງເວລາທຽງຄົນໄດ້ຖືກປະກາດອອກໄປ, ຄືການອ້າງວ່າລົດອຳນາດອັນເຄັ່ງຂັ້ມແລະລະລາຍໃຈອັນສັກສິດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທີ່ໄດ້ປະກົດຮ່ວມກັບການເຄື່ອນໄຫວເດືອນທິຈັດ ເປັນພຽງອົດທິພົນແບບສະກົດຈິດ. George Storrs ເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນທ່ຳອົດທີ່ຖືທ່າທິນີ້. ຈົ່ງເບິ່ງບົດຂຽນຂອງລາວໃນຊ່ວງທ້າຍຂອງປີ 1844 ໃນ Midnight-Cry, ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນໄດ້ພິມຢູ່ນະຄອນ New York. J. V. Himes, ໃນກອງປະຊຸມ Albany ໃນລະດູບານໃໝ່ຂອງປີ 1845, ກ່າວວ່າ ການເຄື່ອນໄຫວເດືອນທິຈັດໄດ້ຜະລິດການສະກົດຈິດເລິກເຈັດຟຸດ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກບອກເລື່ອງນີ້ໂດຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຫດການ ແລະໄດ້ຍິນຄຳກ່າວນັ້ນ. ຄົນອື່ນໆທີ່ເຄີຍມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງແຂງຂັນໃນການຮ້ອງເດືອນທິຈັດ, ນັບແຕ່ນັ້ນມາກໍໄດ້ກ່າວຕັດສິນວ່າ ການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນເປັນຜົນງານຂອງພະຍາມານ. ການຍົກຜົນງານຂອງພຣະຄຣິດແລະຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ເປັນຂອງພະຍາມານ ໃນສະໄໝຂອງພຣະຜູ້ຊື່ອໃຫ້ລັອດຂອງພວກເຮົາ ເປັນການໝົນປະໝາດ, ແລະບັດນີ້ຍັງເປັນການໝົນປະໝາດຢູ່. 2. ການທົດລອງອັນຫຼາກຫຼາຍເກືອບນັບບໍ່ຖ້ວນເກືອບກັບເວລາອັນແນ່ນອນ. ນັບແຕ່ 2300 ວັນສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ, ບຸກຄົນຕ່າງໆຈຳນວນບໍ່ນ້ອຍໄດ້ກຳນົດເວລາຫຼາຍຄັ້ງ ສຳລັບການສິ້ນສຸດຂອງມັນ. ໃນການເຮັດເຊັ່ນນີ້ພວກເຂົາໄດ້ຍ້າຍ 'ຫຼັກໝາຍ' ອອກໄປ, ແລະໄດ້ຖິ້ມຄວາມມັດແລະຄວາມສັງໄສລົງເຫນືອການເຄື່ອນໄຫວແຫ່ງການສະເດັດມາທັງໝົດ. 3.

Spiritualism ພ້ອມດ້ວຍຈົນຕະນາການແລະຄວາມເກີນເລື້ອຍທັງປວງຂອງມັນ.
ກົນອຸປະກອນຂອງພະຍາມານນີ້, ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນງານແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນນຳສະຫວາດ,
ໄດ້ຖືກພາບແທນຢ່າງເໝາະສົມໂດຍ 'ຂີ້ເຫຍື້ອ,' ແລະ 'ຂີ້ເຫຍື້ອທຸກປະເພດ.'
ຫຼາຍຄົນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ດຶກພຶດຂອງ spiritualism ລົງໄປນັ້ນ
ໄດ້ຍອມຮັບຄວາມຈິງແຫ່ງປະສົບການການສະເດັດມາໃນອະດີດຂອງພວກເຂົາ, ແລະເນື່ອງຈາກຂໍ້ເທັດຈິງນີ້
ຫຼາຍຄົນຈຶ່ງຖືກນຳໃຫ້ເຊື່ອວ່າ spiritualism ເປັນຜົນອັນເກີດຕາມທຳມະຊາດຈາກການເຊື່ອວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳພາການເຄື່ອນໄຫວແຫ່ງການສະເດັດມາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນປີ 1843 ແລະ 1844. Peter,
ເວົ້າເຖິງຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ຈະ 'ນຳເອົາລັດທິນອກຮົດທົນໄປສູ່ຄວາມພິນາດເຂົ້າມາ,
ແມ່ນກະທັ້ງປະຕິເສດອົງພຣະຜູ້ໄດ້ຊົງພວກເຂົາ,' ໄດ້ກ່າວວ່າ 'BY REASON OF WHOM THE WAY OF
TRUTH SHALL BE EVIL SPOKEN OF.' 4. S. S. Snow ອ້າງຕົ້ນວ່າເປັນ 'Elijah the Prophet.'
ຊາຍຄົນນີ້ໃນວິຖີທາງອັນແປກປະຫຼາດແລະຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ,
ກໍໄດ້ສະແດງບົດບາດຂອງຕົນໃນຜົນງານແຫ່ງຄວາມຕາຍນີ້ຊັ້ນກັນ,
ແລະແນວທາງຂອງລາວກໍມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະນຳຕ່າງໆອັນແທ້ຈິງສຳລັບວິສຸດຊົນຜູ້ຄອຍຖ້າ
ໃຫ້ເສື່ອມເສຍຊີວິດລົງ ໃນຄວາມຄິດຂອງຈິດໃຈອັນຊື່ສັດຫຼາຍດ້ວຍ."

ເຂົ້າໃນບັນຊີລາຍການແຫ່ງຄວາມຜິດພາດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າອາດເພີ່ມອີກໄດ້ຫຼາຍປະການ, ເຊັ່ນ: "ໜັງພັນປີ"
ໃນ Revelation 20:4, 7 ວ່າໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນອະດີດ, 144,000 ໃນ Revelation 7:4; 14:1, ຜູ້ທີ່
"ໄດ້ລົງກຊື່ ແລະ ອອກມາຈາກອຸບມຸງຝັງສົບ" ຫຼັງຈາກການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ,
ຄຳສອນທີ່ວ່າບໍ່ຕ້ອງເຮັດວຽກ, ຄຳສອນເລື່ອງການທຳລາຍເດັກອ່ອນ, ແລະອື່ນໆ ອີກ.
ຄວາມຜິດພາດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ຢ່າງຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງ ແລະ ຍັດເຢຍໃສ່ຝຸງແກະຜູ້ຄອຍຖ້າ
ຈົນເຖິງວ່າໃນເວລາທີ່ບຣາເດີ Miller ໄດ້ຮັບຄວາມຜັນນັ້ນ ອັນຍະມະນີແທ້ທັງຫຼາຍກໍ
"ຖືກປັດບັງຈາກສາຍຕາ," ແລະ
ຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ພະຍາກອນກໍໃຊ້ໄດ້ຢ່າງຕັ້ງຕາມນັ້ນ—"ແລະການພິພາກສາໄດ້ຖືກຫັນກັບໄປຂ້າງຫຼັງ,
ແລະຄວາມຍຸດຕິທຳຍືນຍົງໄກອອກໄປ," ແລະອື່ນໆ ອີກ. ເບິ່ງ Isaiah 56:14.

"ໃນເວລານັ້ນ ບໍ່ມີໜັງສືພິມແອດເວັນໃດໆ ໃນແຜ່ນດິນ
ທີ່ສະໜັບສະໜູນພາລະກິດແຫ່ງຄວາມຈິງບັດຈຸບັນ. 'Day-Dawn'
ເປັນສົງຄາມສຸດທ້າຍທີ່ຍິ່ງປົກປ້ອງຈຸດຍືນອັນຖືກຕ້ອງຂອງຝຸງນ້ອຍ;
ແຕ່ສົງຄາມໄດ້ສົ່ງສຸດລົງຫຼາຍເດືອນກ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະປະທານຄວາມຜັນນີ້ແກ່ອ້າຍນ້ອງ Miller;
ແລະໃນການດົນຮົ່ນເຮືອກສຸດທ້າຍກ່ອນຈະຕາຍຂອງມັນ
ກໍໄດ້ຊີ້ນຳພວກວິສຸດຜູ້ເຫັນແກ່ຄວາມເມື່ອຍລຳແລະຖອນຫາຍໃຈດ້ວຍຄວາມອາວອນ ໄປຫາປີ 1877
ອັນໃນເວລານັ້ນຍັງຢູ່ອີກສາມສິບປີໃນອະນາຄົດ
ວ່າເປັນເວລາແຫ່ງການຊ່ວຍໃຫ້ພັນຊົນສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາ. ອະນິຈາ! ອະນິຈາ! ບໍ່ແປກເລື້ອຍທີ່ອ້າຍນ້ອງ
Miller ໃນຄວາມຜັນຂອງທ່ານ, 'ໄດ້ນັ້ນລົງແລະຮ້ອງໄຫ້' ເນື່ອງດ້ວຍສະພາບອັນນຳເສົ້ານີ້."

"8. ຫົບນັ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງເລື່ອງການສະເດັດມາ ຊຶ່ງບຣາເດີ ມິນເລີ ໄດ້ປະກາດແກ່ໂລກ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໂດຍຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງພິມຈັນສົບຄົນ. Matthew 25:1–11. ປະການທຳອິດ
ແມ່ນເລື່ອງເວລາ, 1843, ປະການທີສອງ ແມ່ນເວລາແຫ່ງການຄອຍຊ້ຳ, ປະການທີສາມ
ແມ່ນສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄົນ ໃນເດືອນທີ່ຈັດ, 1844, ແລະປະການທີສີ່ ແມ່ນປະຕິບັດຖືກປັດ.
ບໍ່ມີຜູ້ໃດຜູ້ໄດ້ອ່ານໜັງສືພິມ Second Advent ນັບແຕ່ປີ 1843 ເປັນຕົ້ນມາ ຈະປະຕິເສດໄດ້ວ່າ ບຣາເດີ
ມິນເລີ ໄດ້ສົ່ງເສີມສືບຕໍ່ເດີນສຳຄັນນີ້ໃນປະຫວັດການສະເດັດມາ. ລະບົບຄວາມຈິງອັນປະສານກົມກຽວນີ້ ຫຼື
"ຫົບ" ໄດ້ຖືກລືກເປັນຊື່ນໆ ແລະກະຈາຍຢູ່ທຸກມາກາງກອງຂີ້ເຫຍື້ອ
ໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິເສດປະສົບການຂອງຕົນເອງ ແລະໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນເອງ ທີ່ພວກເຂົາ,
ຮ່ວມກັບບຣາເດີ ມິນເລີ, ເຄີຍປະກາດແກ່ໂລກຢ່າງກ້າຫານຫາທຶສຸດ."

“9. ຊາຍຜູ້ທີ່ມີ ‘ແບງບັດຝຸ່ນ’

ເປັນຕົວແທນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງອັນແຈ່ມແຈ້ງຂອງຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປະຈຸບັນ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ປາກົດໂດຍຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶນ [ພຣະນິມົດ 14:9–12,]

ຊຶ່ງໃນບັດນີ້ກຳລັງຊຳລະຄວາມຜິດພາດອອກໄປຈາກຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່

ພາລະກົດແຫ່ງຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປະຈຸບັນໄດ້ລົ້ມຟົນຄົນໃນລະດູບານໄມ້ປີ 1848

ແລະໄດ້ສ້າງຂຶ້ນພ້ອມທັງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນນັບແຕ່ເວລານັ້ນຈົນຮອດປະຈຸບັນ. ‘ແບງບັດຝຸ່ນ’ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວ

ແລະຄວາມຜິດພາດທັງຫຼາຍໄດ້ຜ່ານຫາຍໄປຕາມທາງແສງສະຫວ່າງອັນແຈ່ມແຈ້ງແຫ່ງຄວາມຈິງ,

ແລະອັນມະນີອັນປະເສດບາງດ້ວງ ຜູ້ຊົງເມື່ອໄມ້ດົນມານຶ່ງຖືກຄວາມມືດແລະຄວາມຜິດພາດປົກຄຸມໄວ້

ແລະຖືກກັ່ນອອກຈາກສາຍຕາ

ບັດນີ້ໄດ້ຢືນຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງອັນແຈ່ມແຈ້ງຂອງຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປະຈຸບັນ.”

“ວຽກງານໃນການນຳເອົາອັນມະນີອອກມາ ແລະ ຊຳລະຄວາມຜິດພາດໃຫ້ໝົດໄປ

ກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປດ້ວຍລັດອຳນາດທີ່ເພີ່ມພູນຂຶ້ນ

ຈົນກວ່າວິສຸດຊົນທັງປວງຈະຖືກຄົ້ນຫາອອກຄົບຖ້ວນ ແລະ ໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່

ຈົ່ງບຽບທຽບຂັ້ນກັບບັດທຶນສຳລັບສື່ຂອງເອເຊກຽນ, ແລ້ວທ່ານຈະເຫັນວ່າ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະຮວບຮວມຝູງແກະຂອງພຣະອົງ ທີ່ໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປໃນວັນອັນມຸດມົວ ແລະ

ຄຸ້ມເຄື່ອນ ຕັ້ງແຕ່ປີ 1844. ກ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຈະສະເດັດມາ, ‘ຝູງນ້ອຍ’ ຈະຖືກຮວບຮວມເຂົ້າສູ່

‘ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ.’ ບັດນີ້ພຣະເຢຊູກຳລັງຊຳລະ

‘ຊົນຊາດໜຶ່ງອັນເປັນກຳມະສິດສະເພາະຂອງພຣະອົງເອງ ຜູ້ມີໃຈຮ້ອນຮົນໃນການກະທຳການດີ’ ແລະ

ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ ພຣະອົງຈະພົບວ່າ ‘ຄຣິດຈັກຂອງພຣະອົງ ບໍ່ມີຮອຍດ່າງ ຫຼື ຮອຍຍັບ ຫຼື

ສົ່ງໃດໆທ່ານນັ້ນ.’ ‘ພັດສະດີຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ

ພຣະອົງຈະຊຳລະລານນວດເຂົ້າຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະອາດຢ່າງສົມເຊີຍ, ແລະ

ຈະຮວບຮວມເຂົ້າສາລິຂອງພຣະອົງເຂົ້າໄວ້ໃນຍັງ, ແລະ ອື່ນໆ.’ ມັດທາຍ 3:12.”

“10. ‘ຫີບ’ ໃບທຶນອົງໃຫຍ່ກວ່າ ແລະ ງົດງາມກວ່າໃບກ່ອນຫຼາຍ’ ຊຶ່ງບັນດາ ‘ເພັດພອຍ,’ ‘ເພັດ’ ແລະ
ຫຼຸນທຶກະຈັດກະຈາຍໄດ້ຖືກເກັບຮວບຮວມເຂົ້າໄວ້ນັ້ນ

ເປັນຕົວແທນຂອງຂອບເຂດອັນກວ້າງຂອງຄວາມຈິງປະຈຸບັນອັນມີຊີວິດ

ທີ່ຝູງແກະທຶກະຈັດກະຈາຍຈະຖືກຮວບຮວມເຂົ້າມາໃນນັ້ນ, ຄືແມ່ນ 144,000 ຄົນ,

ທຸກຄົນລ້ວນມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່

ບໍ່ມີເພັດອັນລຳຄ່າແມ່ນແຕ່ເມັດດຽວຈະຖືກປະໄວ້ໃນຄວາມມືດ.

ເຖິງແມ່ນບາງເມັດຈະບໍ່ໃຫຍ່ເທົ່າປາຍເຂັມ, ພວກມັນກໍຈະບໍ່ຖືກມອງຂ້າມ ແລະ

ບໍ່ຖືກປະໄວ້ຂ້າງນອກໃນວັນນີ້ເມື່ອພຣະເຈົ້າກຳລັງຮວບຮວມອັນມະນີຂອງພຣະອົງ. [Malachi 3:16–18]

ພຣະອົງສາມາດສົ່ງທຸດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ ແລະ ເລັ່ງໃຫ້ໄວກະເຊົາອອກມາ ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳ

Lot ອອກຈາກ Sodom. ‘ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະທຳພຣະລາຊະກິດອັນສົມໜຶ່ງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.’

‘ພຣະອົງຈະຕັດມັນໃຫ້ສັ້ນລົງໃນຄວາມຊອບທຳ.’ ບົ່ງ Romans 9:28.” James White, Footnotes to
Brother Miller’s Dream.